

Aczél Géza

(búcsú)galopp

tétova utószinkron

12.

a nőkről általában nem szívesen szólok soha főleg ha az embert már kezdi
[megpaskolni az élet
alkonya és roppantul kopottas zsákjában összevissza csúszkálnak a félig
[fogyasztott emlékek
a rendszerező elmének lenne ilyenkor feladata temérdek hol is kezdődött a
[másik nemre való
csodálkozása az első laza kézfogások és az éretlen csókok árja mikor futott
[túl a szilárd testek
múló koccanásán mikor szakadt meg a biofizika fegyelme s üzent
[valahonnan egy sátáni elme
hogy a remegő test benedvesedett gerjedelme csak amolyan jól kódolt játék
[a másik birtokba
vétele az igazi ajándék egy láthatatlanul megemelt dimenzióban mert míg
[csak ügyetlenkedtél
egy kopott padon vagy hűtöttes ágaskodó szerveid a nagy pelyhekben
[ereszkedő hűsítő hóban
minden összefüggött a széleken néha azt motyogtad kamasz gerjedés
[máskor kissé izlelgetted
a romantikusnak indult fogalmat – szerelem aztán a lélek mélyén mindez
[átcsúszott csapzott
árvácskába ahogy a megkomponált téren az októberi szél az utolsó
[szirmokat cibálja nagyon
el ne bizakodj mivel olykor a kudarc volt a jobb akár egy elvesztett
[sakkjátszmában könnyebb
viselkedni ha megtörnek s a randevú gondosan kifundált utcasarkáról
[nagyvonalúan küldenek
haza vagy egy vezércsellel megaláznak ráérezve a logikai varázstra hogy
[végre te vagy ostoba
nem mentetve a legyőzöttet a párás szemű leányzót vagy ki a mattól
[nagyot döccen s aznap
csak piszkálja a frissen sült ebédjét otthonában egyszóval ez egy
[más történet itt lent a sárban

mikor a sok ismeretlenes egyenletre szívós polipként tapadhat az absztrakt
 [hűség a csalafintán
 szimulálható vasárnap hiszen mi kiváltunk a nyomasztó hétmilliárdból
 [fontos dolgaink fölött
 nélkülözhetetlen a mindennapos ünnep feszítő eufóriája bár innentől
 [bezárva csak szűkülünk
 és sóhajtozunk persze ilyen-olyan az alkatunk csiszolgatjuk hát
 [egymáshoz egymást no de ez
 a klasszikus sztenderd mit kezdenél ma a szétglobalizált különös
 [emberekkel az igazi folklór
 az volt ha a szomszédos falvakból petrencékkel megfuttattak az eszelősnek
 [indult robogásba
 vészjóslóan visszhangzott a sok kis ablak míg a menekülő mögött nem kis
 [szerencsére sorra
 maradoztak el a helyi hagyományokat őrző marcona legények hiszen
 [arrafelé a gyász hírek is
 csak azért lehettek olyan szegények mert még kezdetleges volt a szervezés
 [s nem volt biznissz
 a fekete keretes hirdetés ha agyonverték akkor agyonverték néhány
 [hatalmát átmentett kisebb
 ávós unottan odanézett s legyen ez elég kellett neki juli fehér mája
 [ráadásul olykor csak egy
 éjszakára évtizedekkel a virágzabáló posztmodern előtt s ha nem is
 [állíthatunk minden falusi
 lány mellé éjjeliőrt legalább érezze az az eltvelyedett ürge a kockázatot s
 [még geográfiailag
 is akadt némelykor ok az udvarlás jövés-menésén elmerengni mert
 [valamiképp pannóniában
 nem űzött hazáig senki mikor egész napos vonatozással vágyakozva
 [beestem gyönyörűséges
 hazánknak naposabb felére mátkaságunkban inkább többen meghívtak
 [ebédre s mosolyogva
 kérdezgették milyen a keleti határ az embernek még ma is a kihagyó szíve
 [fáj fiatalságunkba
 döbbenetén visszanézni mert egyáltalán nem vigadalom bunkóságunkon
 [hosszasan heherészni
 s nyesegetni fájón a gyökereket ráadásul más gyűrött fóliákba csomagolva
 [mindenholnan rád
 köszön az alapeset a maga alá gyűrős férfiúi zsarnokság az uralkodás
 [torzult ösztönei másfelől
 pedig hallod vad piálások közepette öreg haverod durva közbenyöszörgését
 [minden nő kurva
 s zavarodban még csak azt sem mondhattad tapasztalata neki nem volt
 [elég így lettél többször

a zajos társaságban magára maradt gyanútlan veréb a szentimentális
 [üdítő zónákba behúzva
 s jócskán öregedned kellett ahhoz hogy megértsd miért is dobolt idegesen
 [nietzsche horgas ujjja
 a kemény asztalon ha meghallotta a másik nemet azért el ne feledd nekem
 [ebben a zavarosodó
 férfi-nő viszonyban még mindig legszebb a szerelem s amíg zajosan
 [lovagolunk a felületesre
 síkált statisztikákon megfigyelném én azt a férfit is kire amazonja
 [vészjósló szemekkel ráront
 netán egy életen át szívósan fojtja hová is esik ezután az együttélés
 [egyenlőtlen foltja s hová
 kékülnek persze a hetente szilvaként beérett szemek mennyi volt a riadt
 [asszony ki a vészesen
 síkos fürdőszobában rendre elesett s nem győz riadt pirulással maga elé
 [nézni s míg eme nagy
 gomolyagban igazságát kezdte kutatni a tétova férfi csöndesen maga
 [maradt se kedélyében se
 a politikában nem üldözte már a fényes suhogó madarakat nem bízott az
 [elvont szabadságban
 mely azért olykor állandó otthon-meleget is táplál s riadt gyerekei kiknek
 [mindegyike egyfajta
 lelket pezsdítő virágszál kezdtek a feszült létben bizonytalanul hajlongani
 [az önzésre ingerlő
 egyéletes szélben negatív élményként azért már az is valami ha e
 [homályban lírailag hitelesen
 beszélnek mert belül nem ereszkednek a kötelékek a forma fegyelme válik
 [igaztalanul sekélyes
 tartalomná mikor a mindennapok praktikája lövi rommá azt ami belül
 [széttéphetetlen de csak
 kontrajátékokat lát a gyermek s még nem lazult ki szentimentális fékje a
 [legszebb kontrollja
 tojik az egészre s még csak a tapadási felületek kihűlt foltjai bántják
 [melyekben az odabújás
 páros ösztöne a legszebbik szívárvány végleges határok közé zárva
 [a családi kompozíciót én
 sem gondoltam semmi jót gyerekként semmilyen változásról
 [s ha alkalmanként egy-egy zaj
 rászólt a tisztessen szegény harmóniára olyan volt az mint egy
 [hajszáltrepedés a régen meszelt
 nagyszobában melyet szilárdan uraltak még a statikusan erős békebeli
 [boltozatok lírai érvem
 ezért is lenne sok az együtt lélegzett kifinomult kötődéseken belül hol egy
 [apró szemvillantás

